

موفق‌ترین کنگره‌ی تاریخ مارکسیست‌های پاکستان برگزار شد

ترجمه‌ی آرش عزیزی

توضیح مترجم: «جد و جهد» (مبارزه) سازمان «گرایش بین‌المللی مارکسیستی» در پاکستان است. افکار این سازمان در ایران را گروه کمونیستی «مبارزه طبقاتی» پیش می‌برد. رویکرد بلشویکی رفقای «جد و جهد» به فعالیت در سخت‌ترین شرایط همیشه مایه‌ی الهام ما و «مبارزه طبقاتی» بوده است. در این‌جا گزارش دو روز ۳۰امین کنگره‌ی این سازمان را که در شهر لاهور پاکستان برگزار شد می‌خوانید. گزارش‌ها را نویسنده‌ی وب‌سایت «در دفاع از مارکسیسم» (Marxist.com) که در کنگره حاضر بوده نوشته و ما به فارسی برگردانده‌ایم.

پاکستان: موفق‌ترین کنگره‌ی «جد و جهد» در تاریخ ما

۱۴ مارس ۲۰۱۱

کنگره‌ی امسال «جد و جهد» (مبارزه)، سازمان گرایش بین‌المللی مارکسیستی در پاکستان، موفق‌ترین کنگره‌ی تابحال این سازمان بود و بیشترین تعداد حاضرین را داشت. این کنفرانس رویدادی ویژه بود چرا که با ۳۰امین سالگرد بنیانگذاری «جد و جهد» همگام می‌شد. «جد و جهد» در این دوره از چند رفیق اندک به سازمانی بزرگ با ریشه‌هایی عمیق در سراسر پاکستان بدل شده است.

پیشرفت قابل توجه «جد و جهد» امروز (۱۲ مارس) در روز افتتاح کنگره‌ی کشوری امسال که در تالار ایوان اقبال در مرکز لاهور برگزار می‌شد واضح بود. با پر شدن سالن کنگره با نمایندگان و میهمانان از گوشه گوشه‌ی پاکستان، شعارهای پرشور «انقلاب! انقلاب سوسیالیستی!» در سراسر سالن طنین‌انداز شد.

«قطار سرخ»ی از کشمیر از راه رسید که در سر راه لاهور ۶۰۰ رفیق را سوار کرده بود. صدها نماینده و مهمان دیگر از سند، بلوچستان، پنجاب، خیبر-پشتونخوا و مناطق شمالی آمدند. تا آغاز کنگره، ۲۶۱۵ نماینده و مهمان برای مراسم ثبت نام کرده بودند. این بیشترین حضور در تاریخ برگزاری کنگره‌های سراسری در پاکستان بود و نشان از پیشرفت‌های عظیم سازمان می‌داد.

تابش درخشان خورشید بهاری خبر از حال و هوای فرح‌بخش می‌داد و در همین حال بود که نمایندگان سالن را پر کردند و موسیقی انقلابی طنین‌انداز شد. در صحنه تصویر بزرگی از لئون تروتسکی قرار داشت که ۳۰امین سالگرد سازمان را اعلام می‌کرد و نقل قولی از تروتسکی در کنار آن حک شده بود: «نوع بشر هنوز از نظر جسمی، طبیعی یا معنوی کامل نیست اما کمال آن در آینده‌ی کمونیستی کاملاً ممکن است.»

سالن کنگره به سرعت بسیار تا سر حد آن پر شد و نمایندگان با شور و شوق گوش به اشعار انقلابی رفیق موشین از جنوب پنجاب سپردند. اشعار او به زبان سرکی ادا می‌شد، یکی از زیبا‌های بسیاری که در طول کنگره مورد استفاده قرار گرفت. پس از تشویق و شعارهای بیشتر،

کنگره به طور رسمی توسط پاراس جان، از رفقای رهبری از کراچی، افتتاح شد و او به همه شرکت‌کنندگان در این رویداد تاریخی صمیمانه خوشامد گفت.

سپس رفیق لعل خان، نمایندگان بین‌المللی را معرفی کرد. آن‌ها، که با تشویق ایستاده مواجه شدند، عبارت بودند از آنا از سوئیس، پائولت و پل ست از بلژیک، کاظمی و سعید از آلمان، علی ولی خان از افغانستان و کنی از بریتانیا. گروهی از رفقای افغان با هدف مشخص برای تشکیل گروه گرایش بین‌المللی مارکسیستی در افغانستان ظرف یک ماه آینده در کنگره شرکت کردند.

اولین بخش کنگره به «چشم‌اندازهای جهانی» اختصاص داشت با ارجاعات مشخص به انقلاب عرب و معرفی‌کننده‌ی آن راب سوئل از طرف گرایش بین‌المللی مارکسیستی بود. موضوع صحبت او شکل‌گیری انقلاب جهانی بود که نه فقط بر آفریقای شمالی و خاورمیانه که حتی بر رویدادهای مدیسون در ایالات متحده هم تاثیر گذاشته. سخنرانی او با اشتیاق تمام حضار روبرو شد که می‌توانستند افتتاح موقعیتی جدید در سطح بین‌المللی، از جمله در شبه قاره‌ی آسیای جنوبی، را حس کنند.

کنگره پر بود از فعالان اتحادیه‌های کارگری، جوانان و زنان که با افکار انقلابی که بیان می‌شد بسیار سر شوق آمده بودند. انعکاس این در جمع‌آوری کمک مالی بود که پیش از اتمام این دور از کنگره انجام شد. رقم نهایی دقیق، شامل هزینه‌ی ثبت‌نام کنگره، به زودی اعلام می‌شود چرا که فعلا در حال محاسبه است، اما واضح بود که رقم جمع‌آوری شده میزانی تاریخی بود. باید دوباره بگویم که در کشور فقیری مثل پاکستان این شهادتی است بر فداکاری شگرف رفقا. هیچ گرایش چپ دیگری در پاکستان نمی‌تواند در فداکاری و تشکیلات با ما برابری کند و یا به گرد پای ما برسد.

بخش بعد از ظهر مجدداً با شعارهای انقلابی و خواندن اشعار انقلابی افتتاح شد. این بار، مخاطبین مسحور اشعار رفیق بابا نجمی، شاعر شهیر پنجابی، شده بودند.

بحث در مورد بنیادگرایی و انقلاب سوسیالیستی را آدام پل معرفی کرد. این بحث به ریشه‌های تاریخی بنیادگرایی پرداخت که ایدئولوژی‌ای ارتجاعی است که می‌کوشد با مبارزات طبقه‌ی کارگر روبرو شود. شماری از رفقا در این بحث شرکت کردند. از جمله رفقا هارش از سند، یاسر از کشمیر، قمر از پنجاب جنوبی و فرهاد کیانی از اسلام‌آباد.

پس از پاسخ آدام به بحث‌ها، در میان تشویق پرشور، جواد احمد، خواننده‌ی معروف، به صحنه آمد تا تعدادی ترانه‌های انقلابی بخواند. کل کنگره به پا خواست و در خواندن سرود انترناسیونال به زبان اردو با جواد همراه شد.

این پایانی شایسته برای اولین روز به راستی خارق‌العاده‌ی کنگره بود. به قول یکی از کهنه‌کاران انقلاب ۱۹۶۸: «این کنگره بی‌نظیر است. شور و شوق، مستی‌آور است. شمار جوانان حاضر، و در ضمن حضور زنان، قابل توجه است.»

شماری از شخصیت‌ها نیز در کنگره شرکت کردند از جمله ناظر گوندال، وزیر سابق کشاورزی در دولت فدرال حزب مردم؛ غلام عباس، از رهبران قدیمی حزب مردم؛ ذوالفقار گوندال، رهبر

پارلمانی حزب مردم در مجلس پنجاب؛ و عبدال سامی، رئیس دفتر شبکه‌ی تلویزیونی جی ای ٹوی واشنگتن.

پاکستان: روز دوم کنگره‌ی «جد و جهد» - روحیه‌ای به راستی بی‌نظیر

۱۵ مارس ۲۰۱۱

«در زندگی لحظه‌ی خوشحالی کم پیدا می‌شود. اما در این کنگره‌ی خارق‌العاده من احساس خوشحالی کردم.» گفته‌های کرامت علی، از کهنه‌کاران انقلاب ۱۹۷۸ در مورد کنگره‌ی «جد و جهد» (مبارزه)

روز نهایی کنگره‌ی «جد و جهد» (که چنان‌که دیروز گزارش کردیم، بزرگترین در طول تاریخ آن بود) بسیار پرماجرا بود و با حال و هوای سرشارِ روز قبل ادامه یافت. اضافه بر شمار تاریخی شرکت‌کنندگان در روز اول، شصت فعال سندیکایی دیگر از لاهور هم در روز دوم از راه رسیدند.

طبق سنت، پیش از آغاز شعارهای انقلابی از گوشه گوشه‌ی سالن فریاد زده می‌شد. جوانان کشمیر بخصوص از هر فرصتی استفاده می‌کردند و فریاد «انقلاب! انقلاب! انقلاب سوسیالیستی!» در سراسر سالن طنین افکند. دیگر بار، کنگره‌ی تا خرخره پر، با صدای ترانه‌های انقلابی و سپس دکلمه‌ی شعر توسط دکتر طاهر شبیر طنین‌انداز شد.

اینگونه صحنه برای بخش افتتاحیه آماده شد: بحث در مورد «چشم‌اندازهای پاکستان» که معرفی‌کننده‌ی آن، رهبر سازمان، رفیق لعل خان بود. او پیش از آن‌که امکان شروع را داشته باشد با تشویق ایستاده‌ی نمایندگان و مهمانان روبرو شد. سپس شعارهای انقلابی بیشتری از پی آمد و رئیس جلسه تلاش کرد نظم را برقرار کند.

بالاخره تشویق‌ها آرام گرفت و لعل خان موفق شد سخنرانی کند. او با شرح بحران بین‌المللی که بر پاکستان اثر می‌گذارد آغاز کرد. سپس به شرح جزئیات موقعیت سخیف اقتصادی پرداخت که در آن ۷۰ درصد بازار تحت غلبه‌ی اقتصاد سیاه است. در کشور، ثباتی در کار نیست و مشکلات عقب‌ماندگی، که بورژوازی منحن پاکستان ناتوان از حل آن‌ها بوده، همه‌جا هست.

او سپس به سیاست‌های آشتی طبقاتی رهبران حزب مردم پاکستان که دستورات امپریالیسم را پیاده می‌کنند حمله کرد. لعل خان اما تاکید کرد که «جد و جهد» به طبقه‌ی کارگر که حزب مردم را حزب سنتی خود می‌بیند پشت نخواهد کرد. او گفت: «ما نمی‌خواهیم برویم بیرون و حزب خودمان را سرپا کنیم. ما می‌مانیم و کنار کارگران می‌جنگیم.»

بحثی که سپس در گرفت بسیار مفید و در سطحی بالا بود. بحث گستره‌ی وسیعی از رفقا را درگیر کرد از جمله رفقای هم‌چون الیاس خان از مولتان که به بده و بستان‌های حزب مردم با حزب نوفاشیستی «جنیش متحد قومی» در سند حمله کرد. رفیق لیاقت، دبیر کل اتحادیه کارگران بانک، به مساله کارگران در پاکستان و بخصوص فقدان حقوق محل کار پرداخت.

از سایر رفقای که صحبت کردند: ریاض لوند از حزب مردم در کراچی؛ شعیب شام، رئیس فدراسیون ملی دانشجویان در پنجاب؛ و رفیق فاضل قردار، از رهبران کارگران راه‌آهن از خیبر-پشتونخوا که گرایش بین‌المللی مارکسیستی را «همچون نوری در تاریکی» توصیف کرد. سپس رفیقی دانشجوی، امجد شام از فدراسیون ملی دانشجویان در کشمیر، از نیاز به وحدت دانشجویان و کارگران «در مبارزه‌ی مشترک برای انقلاب سوسیالیستی» گفت.

غلام عباس، رهبر باسابقه‌ی حزب مردم، نیز سخنرانی بسیار رزمنده‌ای ایراد کرد که با تشویق پرشور مواجه شد. اکرم بوندا، رفیقی از فدراسیون اتحادیه‌های کارگری (پی دبلیو اس) به ماهیت فاسد و غیردموکراتیک حزب مردم و این‌که چگونه رهبرانش از موقعیت خود برای خرید انقلابیون سابق استفاده می‌کنند اشاره کرد. رفیق آصف بشیر از «کارزار دفاع از اتحادیه‌های کارگری در پاکستان» در روایتی نیز صحبت کرد و پس از او نوبت زهیب بوت، رئیس سابق فدراسیون دانشجویان مردمی در پنجاب بود.

تمام نمایندگان که در بحث شرکت کردند متوجه تغییر کیفی کنگره‌ی امسال بودند. «جد و جهد» به روشنی بر پایه‌ی بنیان‌هایی استوار ساخته می‌شود. شمار مبارزین سندیکایی حاضر در کنگره لایه‌های رفقای جوان و پرشور را تکمیل می‌کرد.

کنگره بسیار خوب سازمان‌یافته بود. نه فقط حمل و نقل از همه‌ی نقاط که اقامت در لاهور مثل عملیاتی نظامی سازمان یافته بود. رفقا تمام شب جمعاً را بیدار ماندند تا حاضرین را ثبت نام کنند. بیش از دو هزار و پانصد نفر باید در زمان کنگره در چادرهای بزرگی که دور محوطه را گرفته بود غذا می‌خوردند. این دستاوردی قابل توجه بود.

پس از نهار، رفیق پاراس جان گزارشی سازمانی در مورد پیشرفت و رشد «جد و جهد» در طول دوازده ماه گذشته به کنگره ارائه کرد. او به اهمیت سازمان ما در پاکستان اشاره کرد و گزارش داد که سال گذشته رفقا در شماری بی‌سابقه از شهرها جشن‌های اول ماه مه سازمان داده‌اند. او از حرکات اخیر کارگران در شرکت تامین برق کراچی گفت که شماری از رفقا در آن نقش رهبری را بازی کردند. او سپس از دخالت در اعتصاب در هواپیمایی بین‌المللی پاکستان گفت که در جریان آن شماری از کارگران به صفوف «جد و جهد» جلب شدند.

سپس شاهد گزارش‌های مختلف از کمیسیون‌هایی بودیم که روز قبل در مورد کار زنان، کار جوانان و کار اتحادیه‌های کارگری برگزار بود. مثل تمام بخش‌های دیگر کنگره، پس از این بخش هم شاهد شعارها و ترانه‌های انقلابی بودیم.

از دیگر افراد شاخصی که در جلسه‌ی امروز شرکت کردند: دسین احمد (سازمان همکاری با آسیای جنوبی)، دکتر آواس (نایب‌رئیس دانشگاه پزشکی مایو، لاهور) و خواننده‌ی معروف پاپ، جاسی سینگ، به همراه خانواده‌اش.

سپس لیست کمیته مرکزی ارائه شد و به تایید کنگره رسید. پس از آن گزارش بین‌المللی توسط راب سوئل ارائه شد و این بخش پایانی کنگره بود.

راب از شمار تاریخی حضار و حال و هوای پرشور گفت که خبر از پیشرفت‌های دوره‌ی قبل می‌دهد. مساله‌ی کلیدی پیش روی رفقا افزایش رشد بود. فرصت‌های انقلابی به زودی مطرح می‌شوند و رفقا باید آماده باشند.

کنگره با خواندن سرود انترناسیونال به رهبری جواد احمد و در حالی که رفقا پرچم‌ها و پلاکاردهای سرخ را برافراشته بودند خاتمه یافت. این پایانی شایسته برای کنگره‌ای به راستی خارق‌العاده بود.

پس از کنگره بیش از ۳۰۰۰ نفر از رفقا و حامیان در تظاهراتی بیرون سالن مجلس پنجاب در همبستگی با انقلاب عرب، علیه بیکاری، افزایش قیمت‌ها و خصوصی‌سازی گرد آمدند. جمعیت پرچم‌های سرخ را تکان می‌داد و علیه سیاست‌های پروسرمایه‌داری دولت حزب مردم شعار می‌داد و فریاد می‌زد «انقلاب! انقلاب! انقلاب سوسیالیستی!» معترضین در ضمن بست‌نشینی اعتراضی در خیابان چرینگ کراس بر پا کردند و در آنجا رفیق ریاض لوند و سایر فعالین کارگری سخنرانی کردند.

منبع: «در دفاع از مارکسیسم»، وبسایت گرایش بین‌المللی مارکسیستی
(<http://www.marxist.com/>)، ۱۴ و ۱۵ مارس ۲۰۱۱

